

ACC. N:R M. 14826:1-3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Skåne Upptecknare: Ligfrid Svensson, Höör
Härad: Frösta Berättare: " " "
Socken: Höör Berättarens yrke: f. d. vagnmakare
Uppteckningsår: 1958 Född år 1880 i Höör

Att öppna grindar, - extra förtjänst för små-
pojkar. s. 1.

Skörd och tvättning. s. 2-3.

Fria uppt.

Jag skulle här försöka återge några minnen från min skoltid från förra århundradet, då det verkligen var ont om glädjesämmen å fattigt var det så det räckte till över allt bland allmogen, ingen telefon ingen radio långt mindre någon T. W. inga cyklar inga mopeder eller motorcyklar inga bilar eller flygmaskiner, inga reservoarpenner inga läskedrycker glaspinnar eller släckepinnar ingen Biograf inga järnpängar heller bland fattigt folk men guldpenningar fanns bland dem rika men dem har tagit slut, men järnpängarna finns ännu, hur länge vet man inte. På sommarläret var den största förtjensten för småparor att öppna grindar för alla vägfarande och det var ju hästskjutningar å ridande, alla fina damer red mycket förh men dem satt alldrig gränsls utan hade särskilda damradlar så dem satt på sidan med båda benmen ått ett håll. Grindar eller led som dem också kallades var över allt träng över vägarna åtminstone under sommaren då alla kreatur gick ute på bete å dem gick på utmarkerna eller på

lade dem i dom var ju för det mesta bevoxna med
 enebuskar så kunde det vara nån härråla eller dylikt
 som fans lite gräs i så fort någon träplanter stack upp
 blev den stracks uppräten så någon skog kunde omöj-
 ligt växa upp där som gik djur för det var så magert
 för dom med betet på dessa marker så dom smodde jämt
 bring efter något att bita i, på åkrarna var det sällan
 att dom hade någon klöver eller gräsvext där skulle
 vara säd, i inte var det mycke med rotfrukterna
 hållre lite midsommars rovor där som skulle säss
 vinterråg på hösten. Höstades hö var det i skogarna
 eller i härrå där det var så blött att dom vågade inte
 släppa ut djuren för dom kunde sätta sej i dyn, i all
 denna höstnad fick ju ske med lie i räffas upp med
 träriva för hand. För övrikt skedde all höstnad för
 hand inga maskiner av något slag, då det var sädes-
 skörd gick drängarna i bredd smett efter varandra
 och högg med lie
 i en piga efter varje dräng i tog upp som det hette -

dom väd ihopa band av sädeshalmen å tog upp säden
med händerna till en näst storlek å band samman med
dette halmband å lade på marken å dom fick ha riktigt
brött, om dom skulle följa en rikti karsom tog bred skår
med lien, sedan då fältet var nedmejat fick dom hjälpa
åt att sätta upp säden i långa skylar så den var lätt
att köra å sammla upp i en höstvagn å köra in på lo-
gen eller stacka för tröskning, som i regel skedde med
slagor, och så halmen på log golv eller jätte, å säden
rensas å ösas upp i säckar å vinnden å bredas ut i ett
tycht lager som sedan fick hastas med tråshoffer
från en platts till en annan för att inte ligga å mögla
och detta fick göras minst ett par gånger i veckan bero-
ende på hur den var vid höstningen, brödräden var
det ju nogast med. Li hade oftast mycke varma sommar
på den tiden så pigorna gick ofta i bara särken då dom tog upp
säd, håret stramt åt huvudet med stor hårknyt i nacken å bara
ben i tråskorna. Särken av grovt hemvävt linne tät i hallon
å halvlånga armar å såkte ett stycke ner om knäna.